

26 ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων Ἑρμολάου, Ἑρμίππου καὶ Ἑρμοκράτους (†305) καὶ τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς (†161).

Ἀκολουθία ἰσχύουσα αἰωνίως,
πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ♭ Πα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν εϋ λο

γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἄγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν εϋ λο

γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

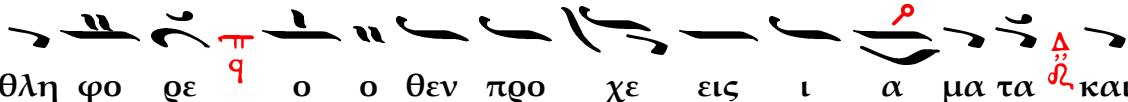
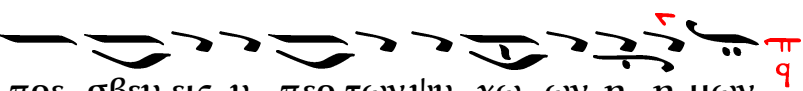
Τῆς Ἀγίας.

Ἦχος ♭ Πα ρ

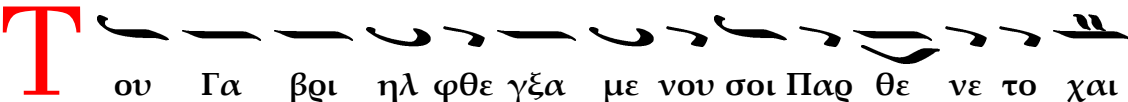
Τ ην σπλ δην σλ τη κλη σει κα τα λ η λον ερ γα σα

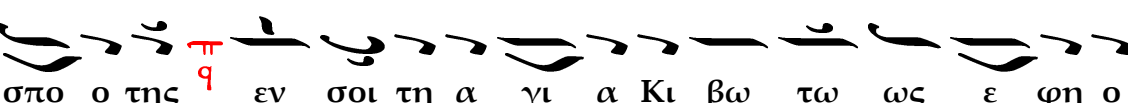
με ε νη φε ρω νυ με την ο μω νυ μον σλ πι ι

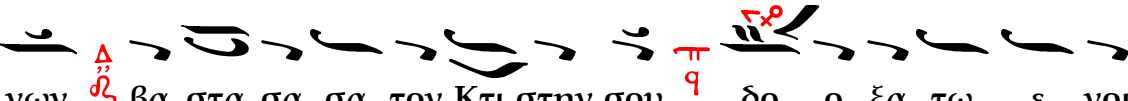
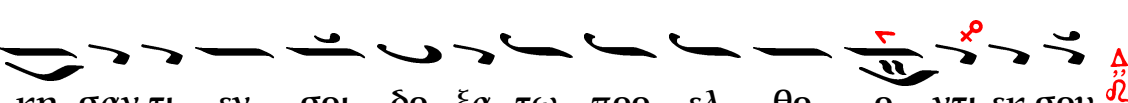
στιν εις κα τοι κι αν κε κλη ρωσαι Πα ρα σκε η η α

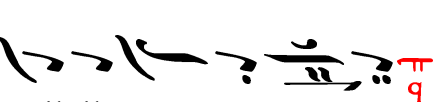

 θλη φο ρε ^{π ρ} ο ο θεν προ χε εις ι α μα τα ^{Δ ρ} και

 πρε σβευ εις υ περ των ψυ χω ων η η μων ^{π ρ}

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

T
 ου Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι

 ρε ^{Δ ρ} συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε

 σπο ο της ^{π ρ} εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο

 δι και ος Δα βιδ ^{Δ ρ} ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ου ρα

 νων ^{Δ ρ} βα στα σα σα τον Κτι στην σου ^{π ρ} δο ο ξα τω ε νοι

 κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου ^{Δ ρ}

 δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο

 κϛ ϛ σου ου ου ου ^{π ρ}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὠραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ δι' ἀγνείας τὴν ψυχὴν ὠραΐσασα, διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγγύησαι, ὥσπερ ἄμωμος νύμφη· ὅθεν σε ἡξίωσεν, οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων Παρασκευὴ πανεύφημε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰμὴ γὰρ σὺ προϊστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς

ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς ἄμωμος ἀμνάς, καὶ ἀγνή τῷ Κυρίῳ, συνήφθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίου, τῷ κάλλει τῆς ἀθλήσεως, σεαυτὴν ὠραΐσασα· ὅθεν εἵληφας, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν, ἱατρούουσα, τὰ ἀρρώσθηματά πάντα, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν΄ ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶς στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·

ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου.
Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου·
Καὶ τῶν Ἀγίων οἱ ἐπόμενοι δύο.
Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.
Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Υἱὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν
διαφυγών, ὁ Ἰσραηλῆτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν
ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν
ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθέने, τῶν δυσχερῶν καὶ
δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλῶσαί
μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ
Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθέने, λυτρωθῆναί με
τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν
καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας
τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε
λοχεύτρια.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Ὑμνοὶς γεραίρω τοὺς Ἑρμολάου πόνου. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνοὶς τὴν φωτοφόρον, καὶ πανευκλεῆ καὶ ὑπερένδοξον,
ἐπαινέσωμεν μνήμην, Ἑρμολάου Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μέγιστόν σοι τὸ κλέος, πέφυκεν Ἑρμόλαε πανεύφημε· τοῦ
μεγάλου Θεοῦ γάρ, ἀνεδείχθης θεράπων θερμότατος.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμιμον διανύσας, ἔνδοξε ἀγῶνα κατεπάτησας, ἀνομούντων τὰ
θράση, παναοίδιμε Μάρτυς Ἑρμόλαε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁλβιος ἀπεφάνθης, πλουτοῦν τὸν Χριστὸν ἔχων ἀκένωτον, καὶ
πλουτίζων καρδίας, πενομένας παμμάκαρ Ἑρμόλαε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰλεὼν μοι Παρθέने, τὸν Χριστὸν ἀπέργασαι πανάμωμε, ἐν ἡμέρᾳ
τῆς δίκης, φοβερᾶς καταδίκης ἐξαίρουσα.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας,

οὗ ἡ ἀκροστιχίς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων)·

Ὑμνοὶς γεραίρω τὴν πανεύφημον Κόρην. Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνοῦσι, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Μάρτυς πανεύφημε, χάριν
δοθῆναι αἵτησαι ἡμῖν, καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, Παρασκευὴ
αοίδιμε, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον δεήσεσι.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρτύρων, σὺ καλλονὴ ἀνέφανα, τὰς τοῦ ἐχθροῦ μηχανάς,
καταβαλοῦσα ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ· καὶ τυράννων ὠμότητα,
ἀθλητικῶς παλαίσασα, θεοσεβῇ πίστιν ἐκήρυξας.

Δόξα.

Νομίσας, τῆς καρτερίας λύειν σου, Μάρτυς τὸ εὖτονον, ὃ τοῖς
ξοάνοις τύραννος δεινῶς, ἀπονέμων προσκύνησιν· ἀλλὰ σοφοῖς
σου ῥήμασι, τούτου τὸ θράσος ἅπαν λέλυται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος, ἐκ σῶν ἀχράντων Δέσποινα, αἱμάτων τίκτεται,
ἐμψυχωμένην σάρκα εἰληφώς· καὶ ἡμᾶς ὀλισθήσαντας,
ἀπατεῶνος δήγματι, τῷ θείῳ κράτει ἀνεπλάσατο.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ γ'.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ,
σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν
πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννήτορ
Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ
αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν
ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς
γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν
πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν
ισχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστiais, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ
Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἱαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε
γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Τῶν Ἀγίων. Ὡδὴ γ'.

ᾠχος πλ. δ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σθένει δυναμούμενος, τοῦ παντουργοῦ σοφὲ Πνεύματος, τοῦ
δυνατοῦ, Πάτερ ἐν κακίᾳ, τὴν ἰσχύν καταβέβληκας.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γνώριμος γεγένησαι, τῷ Παντοκράτορι Ἄγιε, πάντας γνωστούς,
λόγῳ σου τῷ θείῳ, ἐν αὐτῷ ἐργαζόμενος.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἔγνω διδασκόμενος, ὑπὸ τοῦ σοῦ σοφὲ πνεύματος, τὸν Ποιητὴν,
ὁ Παντελεήμων, καὶ νομίμως ἐνήθλησεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥῥσαί με Πανάμωμε, ἁμαρτιῶν δεινοῦ κλύδωνος, καὶ λογισμῶν,
τῶν ἐπεμβαινόντων, ἀφειδῶς τῇ καρδίᾳ μου.

Τῆς Ἀγίας. Ὡδὴ γ'.

ᾠχος δ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ἅγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐνεύρου τὸ ἀσθενές, τὸ θεῖον Πνεῦμα καὶ φαιδρὸν δέδειχεν,
ἐξεικονίζον ἄριστα, τῆς σῆς ἀκραιφνοῦς ψυχῆς ἔλλαμψιν.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥωσθεῖσα σθένει Χριστοῦ, τὰς τῶν βουνέυρων ἀφειδῶς μάστιγας, Μάρτυς Χριστοῦ ὑπέφερες, οἷά τις ἀδάμας στερρότατος.

Δόξα.

Ἀγάπη τῇ πρὸς Θεόν, ἐν τῷ σταδίῳ καρτερῶς ἤνεγκας, τὸν σκορπισμὸν τοῦ σώματος, καὶ τοὺς ἀνυποίστους πικροὺς αἰκισμούς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Ἀγίου.

Ῥηχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἦρῶς τὴν ζωὴν σου διατελῶν, ἱερεὺς ἀνεδείχθης τοῦ Λυτρωτοῦ, φωτίζων τοὺς πίστει σοι, προσιόντας ἐκάστοτε, καὶ ἐπὶ τέλει μάκαρ, ἐνθέως ἀπήστραψας, μαρτυρίου φέγγος, καὶ κόσμον κατηύγασας· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ ἀγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, ἀθλοφόρε Ἑρμόλαε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. **Τῆς Ἀγίας.**

Ἐκ σπαργάνων μητρώων σὺ τῷ Χριστῷ, σεαυτὴν ἀναθεῖσα διηνεκῶς, αὐτῷ εὐηρέστησας, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων· καὶ τυράννων θράση, στερρόως κατεπάτησας, καὶ βασάνους ὄντως, ἀνδρείως ὑπέμεινας· ὅθεν ὁ Χριστὸς σοι, τοὺς στεφάνους κοσμήσας, ἐνδόξως εἰσήγαγεν, εἰς νυμφῶνα οὐράνιον. Παρασκευὴ ἀξιάγαστε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσχήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν ναόν σου πάνσεμνε ὡς ἱατρεῖον, ψυχικὸν εὐράμενοι, ἐν τούτῳ πάντες οἱ πιστοί, μεγαλοφώνως τιμῶμέν σε, * Ὁσιομάρτυς Παρασκευὴ αἰοίδιμε.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ τοῦ νυμφίου σε φωνή, καλέσασα ὡς νύμφην, στεφάνῳ ἀφθαρσίας ἐκόσμησε, θεόφρον, Παρασκευὴ πανευκλεής, καὶ μετὰ ἀθλοφόρων καὶ Μαρτύρων τῶν σεπτῶν, ἀξίως συνηρίθμησε· μεθ' ὧν εὐφραινομένη, μέμνησο τῶν ἐκτελούντων τὴν ἁγίαν ἐορτὴν σου, καὶ συνελθόντων ἔνδον τοῦ ναοῦ σου· ἐν αὐτῷ γὰρ νυνὶ παρεστῶτες, ἀπὸ ψυχῆς προσφέρομέν σοι τοὺς ὕμνους, * Ὁσιομάρτυς Παρασκευὴ αἰοίδιμε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἀγίων Ἱερομαρτύρων Ἑρμολάου, Ἑρμίππου καὶ Ἑρμοκράτους. (†305)

Στίχ. Ἑρμιππος, Ἑρμόλαος ἡδ' Ἑρμοκράτης,
Ἑρμῆν σέβοντας ἥσυχοναν παρῶσιν.

Ἑρμόλεως ἕκτη τε καὶ εἰκάδι δειροτομήθη.

Οὗτοι ἐκ τοῦ κλήρου τῆς ἐν Νικομηδείᾳ Ἐκκλησίας ὑπῆρχον πρεσβύτεροι, περιλειφθέντες ἐκ τῶν καέντων Ἀγίων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπὸ Μαξιμιανοῦ τοῦ τυράννου, κρυπτόμενοι ἐν τινὶ δωματίῳ. Ἐπεὶ δὲ ὁ Ἅγιος Παντελεήμων συνελήφθη, καί, παρὰ τινος τὰ χριστιανῶν ἐμυήθη, πρὸς τοῦ Μαξιμιανοῦ ἐρωτώμενος, ἐκεῖνος, μὴ εἰδὼς ψεύσασθαι, παρὰ Ἑρμολάου, ἔφη, τοῦ πρεσβυτέρου. Αὐτίκα πέμπονται οἱ τοῦτον πρὸς τὸν Μαξιμιανὸν ἄξοντες· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν οἱ στρατιῶται ἤγαγον. Ἐρωτηθέντες οὖν οἱ Ἅγιοι καὶ παρῶσιν τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι κηρύξαντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Παρασκευῆς. (†138-161)

Στίχ. Θεῷ παρесеύσας ἄγνὸν ὡς δόμον,

Σαυτὴν ἀγῶσι, σεμνὴ, εἰς κατοικίαν.

Αὕτη ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀντωνίνου, ἐκ κώμης τινὸς τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, γέννημα χριστιανῶν γονέων, Ἀγάθωνος καὶ Πολιτείας προσαγορευομένων· οἵτινες, τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου ἀόκνως διατηροῦντες, ἐτύγχανον ἄτεκνοι· ἐφ' ᾧ καὶ προσηύχοντο τῷ Θεῷ ἀδιαλείπτως δοῦναι αὐτοῖς τέκνον. Ὁ δὲ Δημιουργὸς Θεός, ὁ καὶ τὸ θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιῶν, ἐδωρήσατο αὐτοῖς τέκνον θῆλυ, τὴν παροῦσαν ἁγίαν· ἦν καὶ τεκόντες ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος ἕκτη, ὠνόμασαν αὐτὴν διὰ τοῦτο, ἐν τῷ ἁγίῳ Βαπτίσματι, Παρασκευήν. Αὕτη δέ, ἐκ σπαργάνων μητρικῶν, τῷ Θεῷ ἑαυτὴν ἀναθεῖσα, ἦν παιδευομένη καὶ νοθετουμένη παρὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς. Ἐκμαθοῦσα δὲ καὶ τὰ ἱερὰ γράμματα, ἀνεγίνωσκε διηνεκῶς τὰς θείας Γραφάς, καὶ οὐ διέλειπε σχολάζουσα ἐν τῇ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ προσευχῇ.

Τελευτησάντων δὲ αὐτῆς τῶν γονέων, πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς

διανείμασα τοῖς πτωχοῖς, αὐτὴ δὲ ἀποκαρεῖσα καὶ τὸ μοναδικὸν σχῆμα περιβαλλομένη, ἐξῆλθε κηρύττουσα τὸ ὄνομα τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων εἵλκυσε πρὸς θεογνωσίαν· διὸ τινὲς Ἰουδαῖοι διέβαλον αὐτὴν πρὸς τὸν βασιλέα Ἀντωνῖνον, λέγοντες· Ὅτι γυνὴ τις, ὀνόματι Παρασκευή, κηρύσσει Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τῆς Μαρίας, ὃν οἱ πατέρες ἡμῶν τῷ σταυρῷ προσήλωσαν.

Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ βασιλεὺς, ἐκέλευσεν ἀχθῆναι αὐτὴν ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ ἰδὼν αὐτὴν, ἐκθαμβος ἐγένετο ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ τῇ ὠραιότητι αὐτῆς. Λέγει οὖν αὐτῇ· Ἐὰν πεισθῇς μοι καὶ θύσης τοῖς θεοῖς, πολλῶν δωρεῶν ἔσῃ κληρονόμος· εἰ δὲ μή, εἰς πολλὰς βασάνους σε παραδώσω. Ἡ δὲ Ἁγία στερρότάτῳ λογισμῷ πρὸς αὐτὸν ἀπεκρίνατο· Μὴ μοι γένοιτο ἀρνήσασθαι τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου· θεοὶ γὰρ οἱ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν μὴ ποιήσαντες ἀπολέσθωσαν. Ὁ δὲ βασιλεὺς, τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, κελεύει κασίδαν (περικεφαλαίαν) σιδηρᾶν πεφυρακτωμένην ἐπιτεθῆναι τῇ κεφαλῇ τῆς Μάρτυρος· οὗ γενομένου, θείᾳ δρόσῳ ἀβλαβῆς διεφυλάχθη. Ἐπὶ δὲ τῷ τοιούτῳ θαύματι, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Εἶτα κελεύει λέβητα χαλκοῦν, ἐλαίου μεστὸν καὶ πίσης, ἐκκαυθῆναι σφοδρῶς, καὶ ἐν τούτῳ βληθῆναι αὐτὴν· οὗ γενομένου, ἡ Ἁγία ἐστῶσα ἐν μέσῳ ὠρᾶτο τοῦ λέβητος δροσιζομένη. Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ βασιλεὺς, ἔφη· Ῥάντισόν με ἀπὸ τοῦ λέβητος, ὦ Παρασκευή, ὅπως γινῶ, εἰ ἄρα ἡ πίσσα καὶ τὸ ἔλαιον ὑποκαῖόν ἐστιν. Ἡ δὲ Ἁγία, πλήσασα τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐκ τοῦ λέβητος, κατὰ τῆς ὀψεως τοῦ βασιλέως ἔρριψε. Καὶ εὐθέως ἐπληρώθησαν αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἐλέησόν με, δούλη τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ δός μοι τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ πιστεύω εἰς τὸν Θεόν, ὃν σὺ κηρύττεις. Καὶ ἀναβλέψας εὐθύς, ἐπίστευσεν ὅτε βασιλεὺς Ἀντωνῖνος καὶ πάντες οἱ ὑπ' αὐτόν· καὶ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Ἡ δὲ Ἁγία, ἐκείθεν ἐξελθοῦσα, ἀπῆλθεν εἰς ἑτέρας πόλεις καὶ κώμας, κηρύττουσα τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Εἰσελθοῦσα δὲ εἰς τινὰ πόλιν, ἐν ᾗ ἐβασίλευεν Ἀσκληπιός τις, προσήχθη ἡ ἁγία ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐπικαλεσαμένη καὶ τῷ σημείῳ τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἑαυτὴν σφραγισαμένη, χριστιανὴν ὡμολόγησεν εἶναι καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ἀνεκήρυξεν. Ἐπὶ τούτῳ ὁ βασιλεὺς ταραχθεὶς, ἔπεμψεν αὐτὴν πρὸς τὸν ἔξω τῆς πόλεως ἐμφωλεύοντα φοβερῶτατον δράκοντα, ὃ ἐκ συνηθείας τοὺς καταδίκους θανάτῳ κατάβρωμα παρεῖχον. Ἐπεὶ δὲ ἡ Ἁγία παρέστη τῷ χώρῳ, ἐν ᾧ ὁ δράκων κατῴκει, ἰδὼν αὐτὴν ὁ δράκων, μέγα ἐβρυχήθη· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, καπνὸν ἐξήνεγκε πολύν. Ὡς οὖν ἡ Ἁγία παρέστη πλησίον τοῦ θηρός, εἶπε· Θηρίον, ἔφθασεν ἐπὶ σὲ ὀργὴ Θεοῦ καὶ ὄλεθρος. Ἐμφυσήσασα δὲ εἰς αὐτόν, τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἐποίησατο κατ' αὐτοῦ. Ὁ δέ, μέγα συρίξας, διερράγη εἰς δύο, καὶ ἄφαντος ἐγένετο. Ἰδὼν δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πάντες, ἐπίστευσαν.

Ἡ δὲ Ἁγία, ἀπελθοῦσα εἰς ἑτέραν πόλιν, ἐν ᾗ ἐβασίλευε βασιλεὺς ἕτερος, ὀνόματι Ταράσιος, ἐκήρυττε τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ· καὶ μαθὼν περὶ αὐτῆς ὁ βασιλεὺς, παρέστησεν αὐτὴν τῷ βήματι αὐτοῦ. Ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ' αὐτοῦ, χριστιανὴν ἑαυτὴν ὡμολόγησε καὶ Θεὸν ἀληθινὸν τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε. Καὶ ἐπὶ τούτῳ λέβητος χαλκοῦ, ἐλαίου καὶ πίσης καὶ μολύβδου γέμοντος, προτεθέντος καὶ ὑποκάτω πυρὸς ἀναφθέντος, εἰσῆλθεν ἐν αὐτῷ· θεοῦ δὲ Ἀγγέλου ἐπιστασία, τοῦ λέβητος ψυχρανθέντος, ἀβλαβῆς ἡ Ἁγία διέμεινε.

Πολλὰς δὲ καὶ ἑτέρας βασάνους αὐτῇ προσαγαγών, τὸ στερῶν αὐτῆς οὐκ ἐσάλευσε. Τελευταῖον δὲ ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμεν. Οὗ γενομένου, τὸ πνεῦμα αὐτῆς εἰς τὰς αἰωνίους ἀπέπτη μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ὁραιοζήλης, μαρτυρησάσης ἐν Βυζαντίῳ ἐπὶ Δομιτιανοῦ. (†81-96)

Στίχ. Εἰς πῦρ βληθεῖσα Ὁραιοζήλη, Λόγε,
Ἄπασι βρύει τοὺς κρουνοὺς τῶν θαυμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀππίωνος, ξίφει τελειωθέντος.

Στίχ. Τὸν σὸν ξίφει τράχηλον ἀτρέπτως κλίνας,
Τὸ τῆς τελευτῆς, Ἀππίων, πίνεις πόμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου τοῦ Στειρωνίτου.

Στίχ. Πρὶν γῆς ἀπελθεῖν ἀρετῶν καρποὺς φύσας,
Τὸ στεῖρον ἐκπέφυγεν ὁ Στειρωνίτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, πέραν ἐν Σκάλλαις.

Στίχ. Μέγιστε ἄρχον Μιχαήλ μεγάλυνων τῷ πόθῳ
τιμῶντας τὰ ἐγκαίνια τοῦ σοῦ ἁγίου οἴκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, πέραν ἐν Χάλδαις.

Στίχ. Πάλιν ναὸς καινίζεται εἰς δόξαν σοὶ πρεπόντως
Πέραν ἐν Χάλδαις, Γαβριήλ Ἀρχάγγελε Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου πέραν ἐν τῷ Πηγαδίῳ, πλησίον τοῦ νέου ἐμβόλου.

Στίχ. Ὑδωρ παρέχει τῆς ζωῆς ἡ Παναγία, δεῦτε,
Πέραν τοῦ Φρέατος πιστοί, ἐγγὺς νέου ἐμβόλου.
Ἐπισυνάξεις τοὺς πιστοὺς πέραν ἐν Πηγαδίῳ,
Ὡ Θεοτόκε Δέσποινα, ἐγγὺς νέου ἐμβόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερέως Πάστορος, ἀδελφοῦ τοῦ Πάπα Ῥώμης Πίου Α΄. (†160)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Συμφωνίου, Ὀλυμπίου, Θεοδούλου καὶ Ἐξυπερίας, πυρὶ τελειωθέντων ἐπὶ Βαλεριανοῦ. (†257)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βάλεντος (Valens), ἐπισκόπου Βερόνης ἐν Ἰταλίᾳ. (†531)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ ἐν Μάντουᾳ τῆς Ἰταλίας, ἐρημίτου καὶ προσκυνητοῦ. (†1016)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἑρμολάου τοῦ ἀναργύρου, τιμωμένου ἐν Κύπρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γεροντίου, ἀ' οἰκιστοῦ τῆς ἐν Ἀθῶ σκήτεως τῆς Ἀγίας Ἀννης. (ιγ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σάββα Γ'

ἀρχιεπισκόπου Σερβίας. (†1316)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ Νέου, μεγαλοσχήμου τῆς μονῆς Μουσκέλ (Muscel) Ρουμανίας. (†1638)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου (Netsvetov) τῆς νήσου Ἄτκας, φωτιστοῦ τῆς Ἀλάσκας. (†1867)

Στίχ. Ὡς ἀστήρ ἔλαμψεν ἐν τῇ Ἀλάσκᾳ,
Ὅσιακῆς Ἰάκωβος τῷ κάλλει εὐπρεπείας.
Φωτίζεις γῆς τὰ πέρατα, Ἰάκωβε θεόφρον,
Εὐαγγελίου ἔραστά, καὶ φωτιστὰ Ἀλάσκας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαάκ, ἱερομονάχου τῆς μονῆς Σβυατογκόρσκ. (†1903)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου, ἡγουμένου τοῦ Μίνβοντυ καὶ πνευματικοῦ τοῦ Καυκάσου. (†1948)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς ἀνακομιδῆς τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου Οὐσακῶφ (†1817), εὐσεβεστάτου Ῥώσου ναυάρχου, ἐν τῇ μονῇ Σαναξάρ ἀποκειμένου. (1994)

Στίχ. Θεὸς σοὶ δῶρον ἔδωκε ζωῆς τὸ στέφος,
Ἐν Οὐσακῶφ Θεόδωρε αὐτῷ δουλεύσας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος Βου ς

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὥδὴ ἀ'

 νοι ξω το στο μα μὲ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξομαι τη βασι
λι δι μη τρι και ο φθη σομαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θε μενος ταυ τη στα θαυ μα τα

ὥδὴ γ'

 ους σου ους υ μνο λο γῶς Θε ο το ο κε

η ζω σα και αφ θο νος πη γη θι α σον συ γκρο
 τη σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν
 τη θει α δο ξη σθ στε φα νων δο ξης α ξι ω
 σον

ὠδὴ δ'

Τ ην α νε ξι χνι α σον θει αν βλ λην της
 εκ της Παρ θε ε νθ ς σαρ κω σε ως σθ τθ υ ψι
 στθ ο ο προ φη της Αβ βα κθμ κα τα νο ων ε
 κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μει σθ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

Ε ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
 δο ξη σθ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
 τοι οις υ μνθ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ θ
 σα

ὠδὴ ς'

Τ^{Πα} ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λων τες ε ορ
την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τε τας
χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
τα Θε ον δο ξα ζοντες

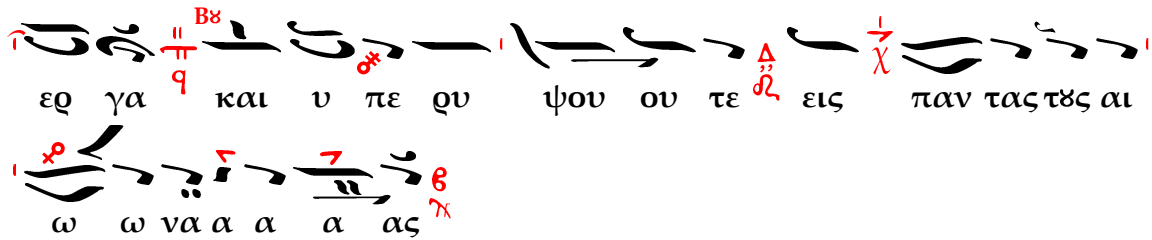
ὠδὴ ζ'

Ο^{Β8} υκ ε λα α τρε ευσαν τη κτι σει οι οι θε ο
φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ
λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει

ὠδὴ η'

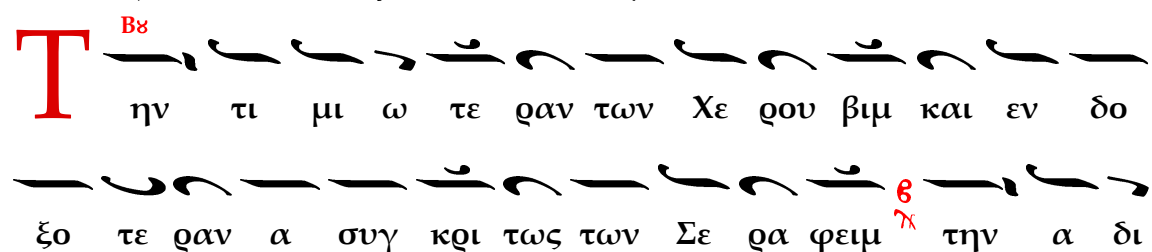
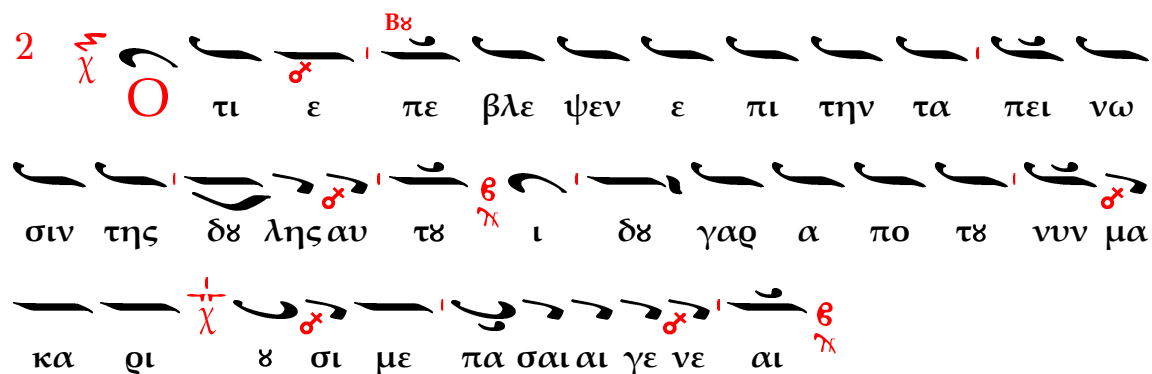
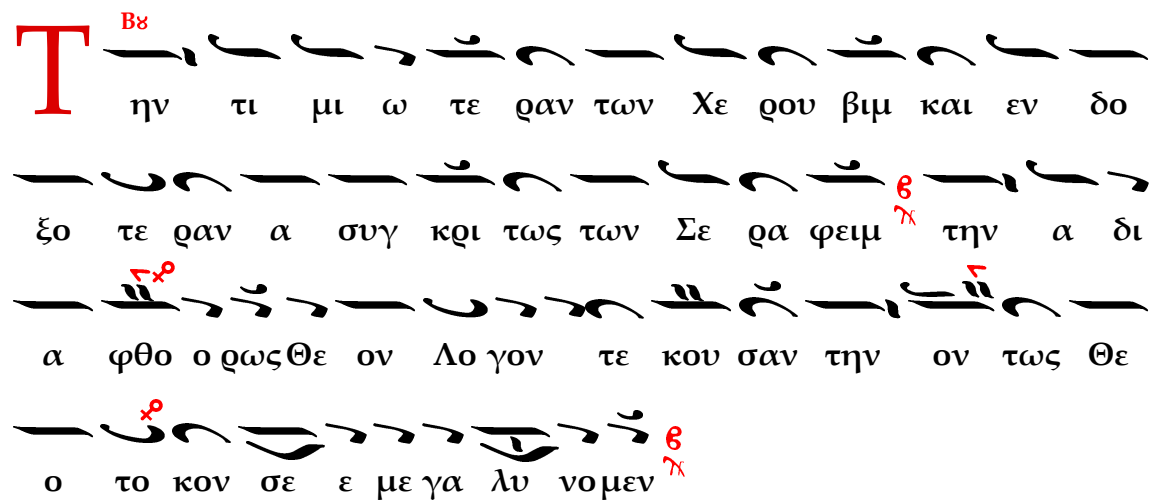
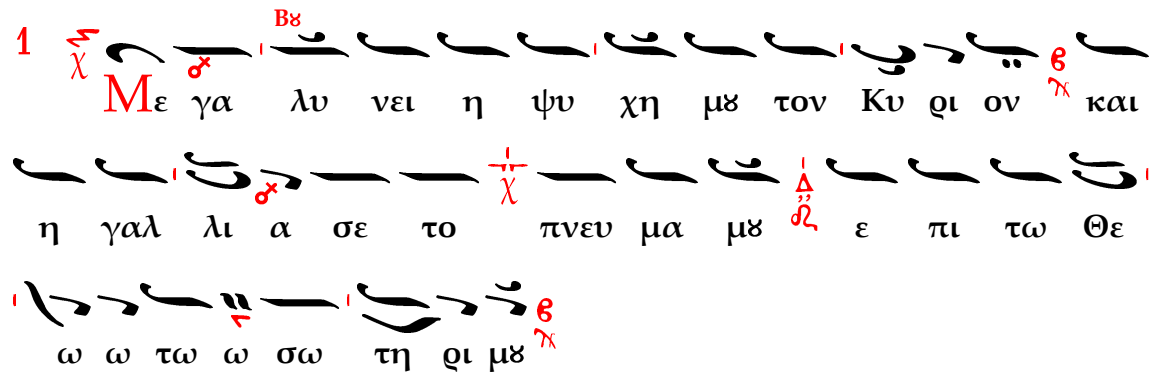
Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π^{Β8} αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
νω ο το ο κος της Θε ο το κ8 δι ε σω σα το
το τε με εν τυ π8 με νος νυν δε ε νερ γ8 με ε
νος την οι κ8 με νην α πα σαν α γει ρει
ψα αλ λ8 8 σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 ^χ ^{Β8} Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και
το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοις αυ τον

^{Β8} Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 ^χ ^{Β8} Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

^{Β8} Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

ο τ ο κ ο ν σ ε ε μ ε γ α λ υ ν ο μ ε ν

5 ^{B8}
^χ   ^χ

ψω σε τα πει νῶντας ε νε πλησεν α γα

85 6 7x

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^M την α δι α ^{B8}

φθορως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν την ον τως

Θε ο το κον σε ε μεγα λυ νο μεν

6

 μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς

τῶς πα τε ρας ἡ μων τω Α βρα αμ και τω σπερ

μα τι αυ τδ ε ως αι ω νος

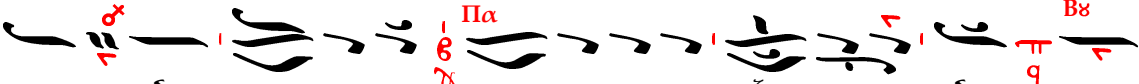
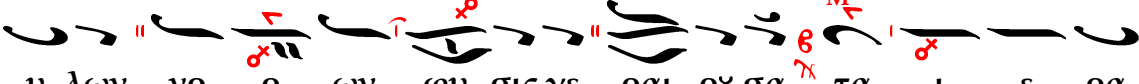
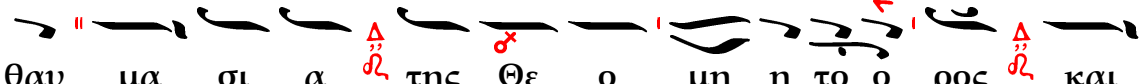
Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο

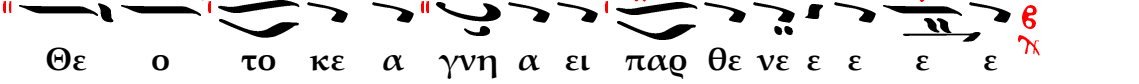

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως

 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὥδῃ θ'

 Α πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα

 μπα α δα χ με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α

 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρα σα τα ι ε ρα

 θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και

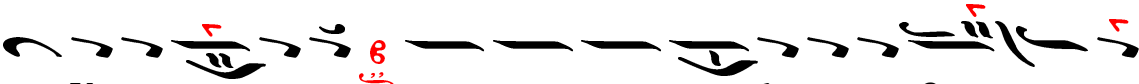
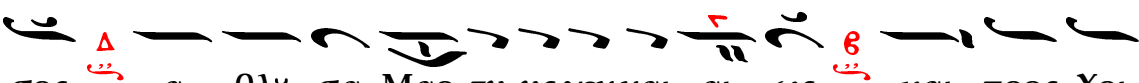
 βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε

 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

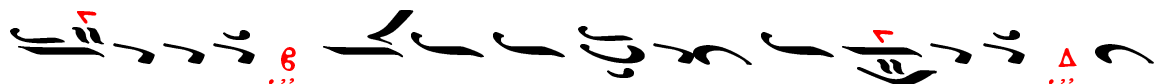
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Βου - ς

 Ρ ω σθει σα καλ λι πα αρ θε νε Σταυ ρω τω τδ

 ς Κυ ρι ι ς σδ τυ ραν νων ε λυ υ σας θρα α α

 σος α θλ σα Μαρ τυ υς γεν ναι αι ως και προς Χρι

 στδ α πει ει λη φας βρα βει α α νι ι κης

 πα αν σο φε Πα ρα σκευ η παν θα αυ μα στε υ

 περ η μων δυ σω πρ ς σα των σε τι μων των

 εκ πο ο θς

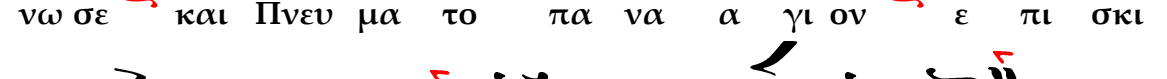
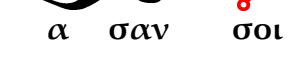
Θεοτοχίον.

M α ρι α κα θα ρω ω τα τον χρυ σην θυ

 μι ι α τη η ρι ον της α χω ρη τς ς Τρι α

 α α δος δο χει ον γε γε ε νη με ε νη εν ω

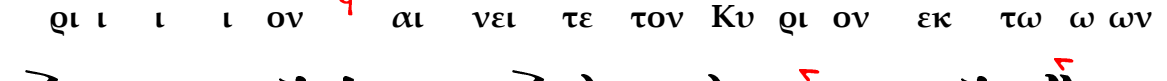
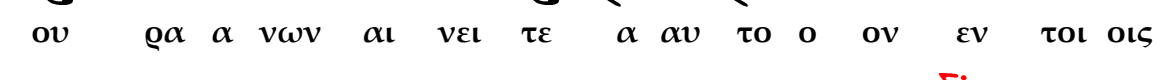
 Πα τηρ ην δο ο κη σεν ο δε Υι ο ος ε σκη η

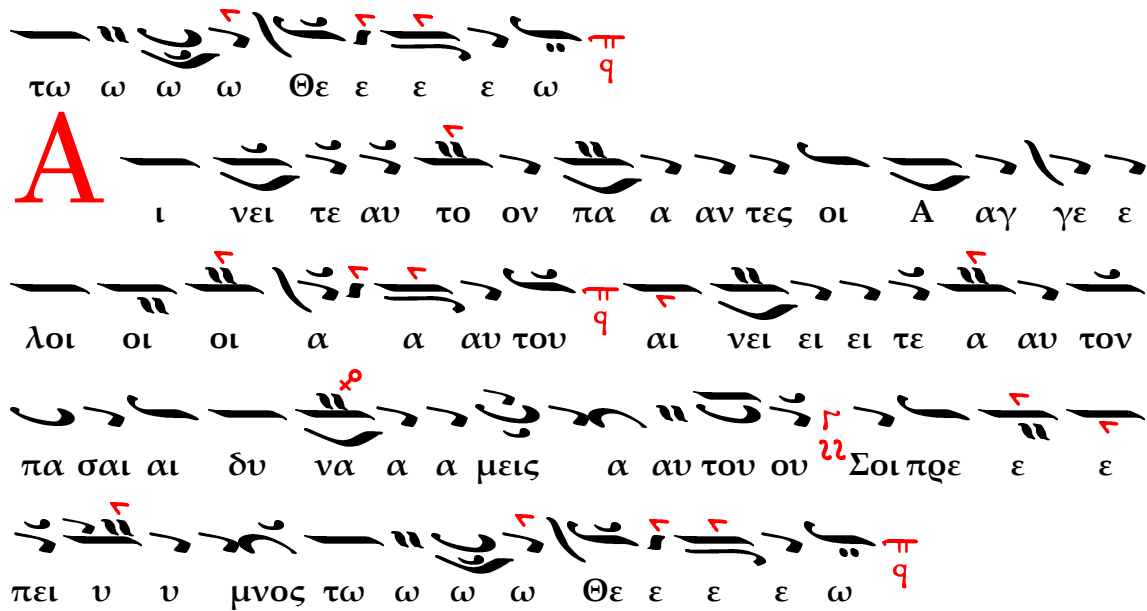
 νω σε και Πνευ μα το πα να α γι ον ε πι σκι

 α σαν σοι Κο ο ρη α νε δει ξε Θε ε ο

 το ο κον

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος 4 Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ

 ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων

 ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οἰς

 υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

Καὶ τῆς Ἁγίας Στιχηρὰ προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου χοροβατοῦσα σεμνή, ἅμα παρθένους Μάρτυς, ταῖς φρονίμοις ἐκείναις, ἐκεῖθεν ἐκομίσω χάριν σοφῆ, τοῦ ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ ἐκδιώκειν τὰ πνεύματα μυσάρᾳ, ἐκ τῶν πίστει προσιόντων σοι.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου ...

ἢ τὸ ἐξῆς ἐκ τῆς φυλλάδος·

Τὴν ἱερὰν καὶ σεπτήν σου μνήμην γεραίροντες, Παρασκευὴ Ὅσια, καὶ πιστῶς ἐκτελοῦντες, βοῶμέν σοι σὺν πόθῳ ῥῦσαι ἡμᾶς, τῆς φλογὸς τῆς κολάσεως, καὶ τῶν βελῶν τοῦ βελίᾳρ, ταῖς πρὸς Χριστόν, ἱκεσίαις σου πανεύφημε.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ῥήξασα κράτος τυράννων ἀθεωτάτων σεμνή, καὶ πρὸς Θεὸν τὰς βάσεις, ἀναθεῖσα παρθένε, οὐδόλως ἐπτοήθης οὔτε κρουσμόν, μολυβδίνων σφυρῶν οὔτε πῦρ, οὔτε ξεσμούς τῶν σαρκῶν σου οὔτε βρασμόν, τῶν λεβήτων οὔτε ξίφους σφαγὴν.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἀσκήσει πρῶην τὸ σῶμα τήξασα ἔνδοξε, τὸ δεύτερον ἀθλήσει,

στομωθεῖσα τὴν φρένα, τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης Μάρτυς Χριστοῦ,
οὐρανοχάλκευτον φάσγανον, ὥσπερ χρυσὸς ἐν χωνεῖα
δοκιμασθέν, ταῖς αἰκίαις καλλιπάρθενε.

Δόξα.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι
Ε ν πο λει του Θε ου ου ου η μων εν ο ρει
α γι ι ι ω ω α α αυ του ε κει κα τε
σκη η νω ω σε ε εν η η η α γι ι α την
λαμ πα δα Α α σβε ε στον τη η ρη η η σα α α α
σα α κου σω μεν της παρ θε ε νου εγ κω ω ω
μι ον ω παρ θε νι α α να ο ο ο ος
Θε ε ε ε ου ω παρ θε νι ι α α μα α αρ τυ
υ υ ρων δο ο ξα ω παρ θε νι ι ι α α
αγ γε ε ε ε λων συμ με ε ε το ο ο ο ο χε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Δι-Θ

Τ ην πα σαν ελ πι δα μθ εις σε α να τι θη μι

μη τερ τθ Θε ου φυ λα ξον με υ πο την σκε πην
σθ

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-Θ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
ψι ζοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ
δο κι ι α

Υ μνθ μεν σε ευ λο γθ μεν σε προ σκυ νθ μεν σε
δο ξο λο γθ μεν σε ευ χα ρι στθ μεν σοι δι α την με
γα α λην σθ δο ο ξαν

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε πθ ρα νι ε Θε ε ε Πα
τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σθ Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τθ Θε ου ο Υι
ος τθ Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τθ κο
ο ο σμθ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων

τας α μαρ τι ας τς κο ο σμς

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ων του Πατρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σς Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε ε σω το ο νο μα α σς εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να τς αι ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σς εις τς αι ω ω νας α μην

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σς εφ η μας κα

θα περηλ πι σαμεν ε πι σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σθ

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μ ο τι η μαρ το ον
σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τ
ποι ειν το θε λη μα α σθ ο τι συ ει ο Θε ο ος
μ

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
ι σθ ο ψο ο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σθ τοις γι νω σκ
σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ ρος
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας

Α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α

α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον

η η η η μα α α ας

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας.

ᾠχος 4 Πα ρ

Τ ην σπ8 δην σ8 τη κλη σει κα ταλ λη λον ερ γα σα

με ε νη φε ρω νυ με την ο μω νυ μον σ8 πι ι

στιν εις κα τοι κι αν κε κλη ρωσαι Πα ρα σκε η η α

θλη φο ρε ο ο θεν προ χε εις ι α μα τα και

πρε σβευ εις υ περ των ψυ χω ων η η μω ω ω ων

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

ᾠχος 1 Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^β_γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ_γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ_δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^β_γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν_δ

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^β_γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ_γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}_δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ρ}_γ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν_δ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_δ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^β_γ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

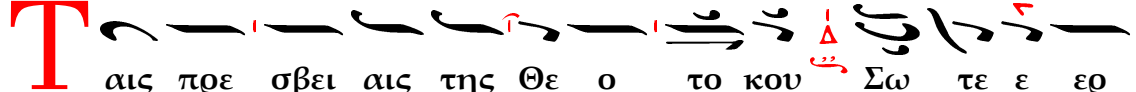
Τὰ τυπικά, οἱ μακαρισμοί, καὶ ἐκ τῶν κανόνων τοῦ προφήτου, αἱ
γ' καὶ στ' ὥδαί.

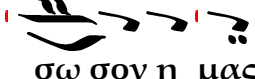
Εἰ δὲ μή, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

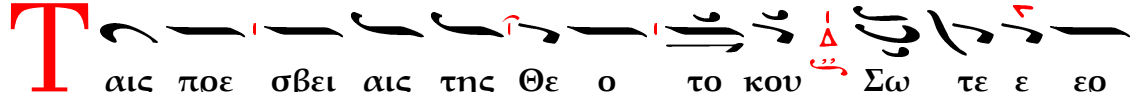
Ἦχος Δι

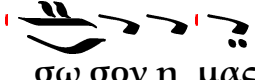
Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ
ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

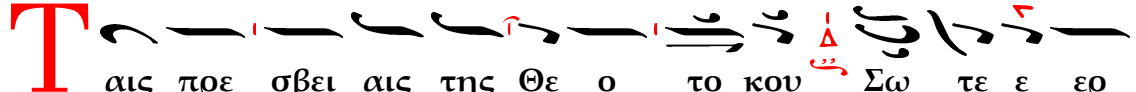
 σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν
σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

 σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν
τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (141' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

 σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ήα' 16)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ήβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ήβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (Ήβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
ὕψηλοις ὁ Κύριος. (Ήβ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ήβ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

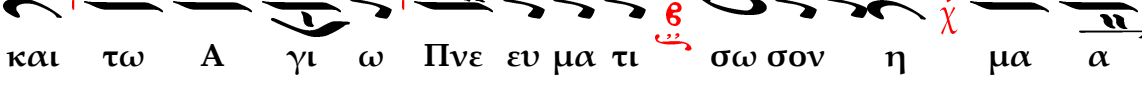
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τ8 Θε ου α
θα να τος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη

 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι

 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

 ας

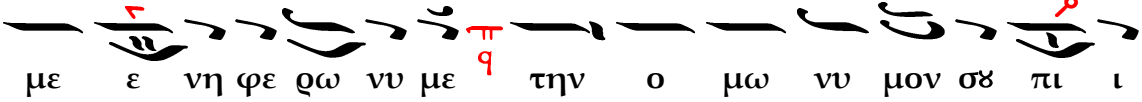
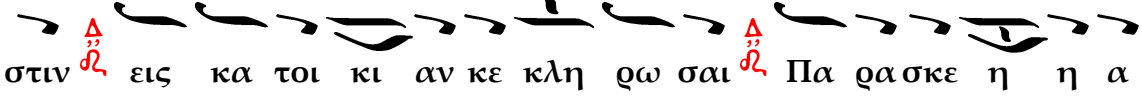
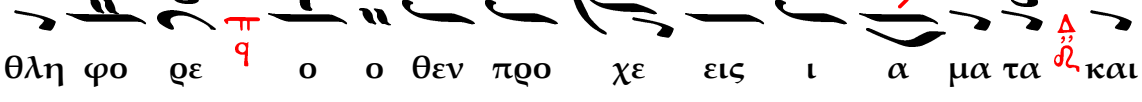
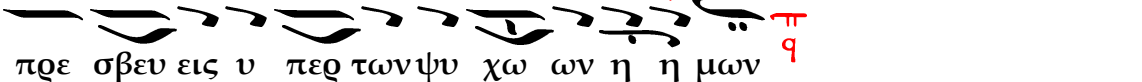
Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. Ψαλμὸς λθ' (39).

Ἦχος 6 Πα ρ

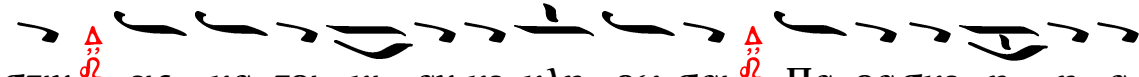
Στίχ. α'. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

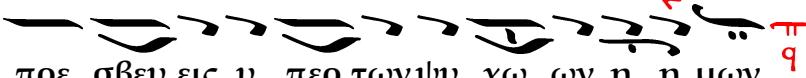
Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας.

 Τ ην σπ ς δην σ ς τη κλη σει κα ταλ λη λον ερ γα σα

 με ε νη φε ρω νυ με την ο μω νυ μον σ ς πι ι

 στιν εις κα τοι κι αν κε κλη ρωσαι Πα ρα σκε η η α

 θλη φο ρε ο ο θεν προ χε εις ι α μα τα και

 πρε σβευ εις υ περ των ψυ χω ων η η μων

Στίχ. β'. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

 Τ ην σπ ς δην σ ς τη κλη σει κα ταλ λη λον ερ γα σα

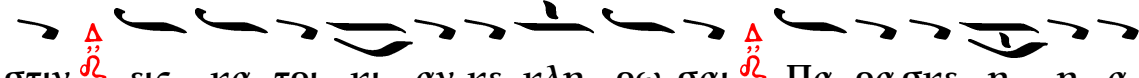

 με ε νη φε ρω νυ με την ο μω νυ μον σπ ι

 στιν εις κα τοι κι αν κε κλη ρωσαι Πα ρα σκε η η α

 θλη φο ρε ο ο θεν προ χε εις ι α μα τα και

 πρε σβευ εις υ περ των ψυ χω ων η η μων

Στίχ. γ΄. Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ᾠσμα καινόν, ὕμνον τῷ
 Θεῷ ἡμῶν.

T

 ην σπ δην σπ τη κλη σει κα ταλ λη λον ερ γα σα

 με ε νη φε ρω νυ με την ο μω νυ μον σπ ι

 στιν εις κα τοι κι αν κε κλη ρωσαι Πα ρα σκε η η α

 θλη φο ρε ο ο θεν προ χε εις ι α μα τα και

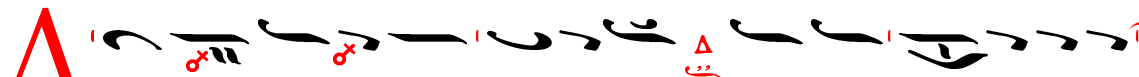
 πρε σβευ εις υ περ των ψυ χω ων η η μω ω ω ω ν

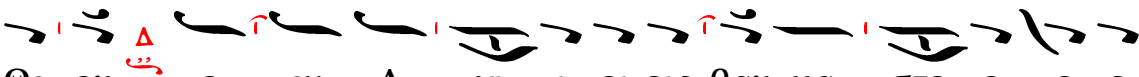
ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ο εν Α γι ι οι οις θαν μα στο ο ο ο

ος

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λθ 8 ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας.

Ἦχος ♭ Πα ρ

Την σπ8 δην σ8 τη κλη σει κα ταλ λη λον ερ γα σα
με ε νη φε ρω νυ με την ο μω νυ μον σ8 πι ι
στιν εις κα τοι κι αν κε κλη ρωσαι Πα ρα σκε η η α
θλη φο ρε ο ο θεν προ χε εις ι α μα τα και
πρε σβευ εις υ περ των ψυ χω ων η η μων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκια.

Δόξα. Τῆς ἀγίας.

Ἐπεφάνης σήμερον. Ἦχος ♭ Βου ς

Τον να ον σ8 παν σε μνε ως ι α τρει ει ει
ει ει ον ψυ χι κον ευ ρα με νοι εν τ8 τω παν
τες οι πι στοι με γα λω φωνωσ τι μω μεν σε Ο σι
ο μαρτυς Πα ρα σκευη α οι οι δι ι με

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

Ἦχος Δι-Θ

Προστασια των Χριστιανων ακαι αι
σχυν τε μεσι τει α προς τον Ποιη την αμετα
αθε τε μη παριδης αμαρτων λων δε η σε ων
φωνας αλλα προφθασον ως αγαθη εις την
βοηθειαν ημων των πιιστωςκραυγαζον
των σοι τααχυνον εις πρεσβειειαν και σπεν
σον εις ικεσιιαν η προστατευουσα
αει Θεοτοκων τιμων των σεεε

* * *

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

Ααγιος ο Θεεος Ααγιος
ος Ισχυυρος Αγιος Αθανατος
εελεησον ηημαας (τρεις)
Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

Ν ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μιν

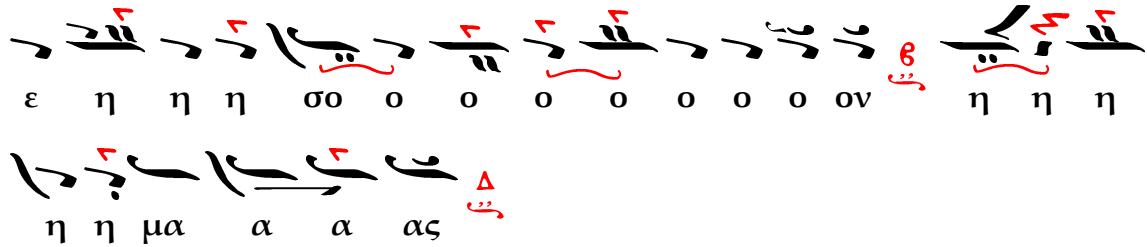
Α α α α α α α η α α α α

α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

A Δι α α α α α α α ςα α α α Ζ' α
α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ςι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι
ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι σϭυ υ
υ υ υ υ ςυ Ζ' υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ϭυ υ υ υ Ι ι σϭυ υ υ ϩο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος Δ

E ^{Δι} ε ε ε λ ε ε ε ε ε ε η ^{Ζ'} E λ ε

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

(Ζήτει τῇ Πέμπτῃ τῆς ΙΕ' εβδομάδος).

Προκείμενον τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων

καὶ Ἀλληλουῖα εἰς μνήμας Μαρτύρων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

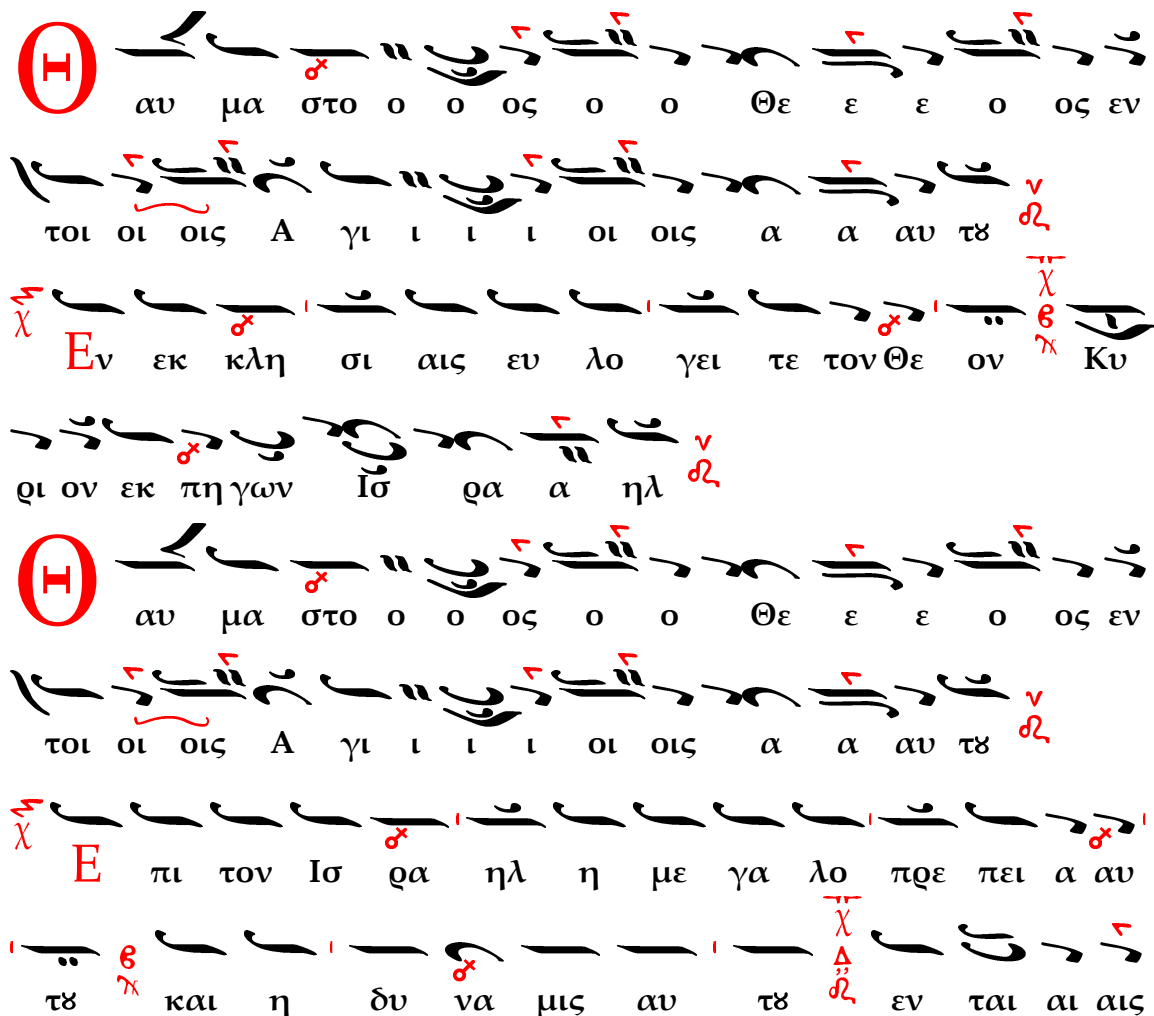
Προκείμενον. (Ψαλμὸς ξζ').

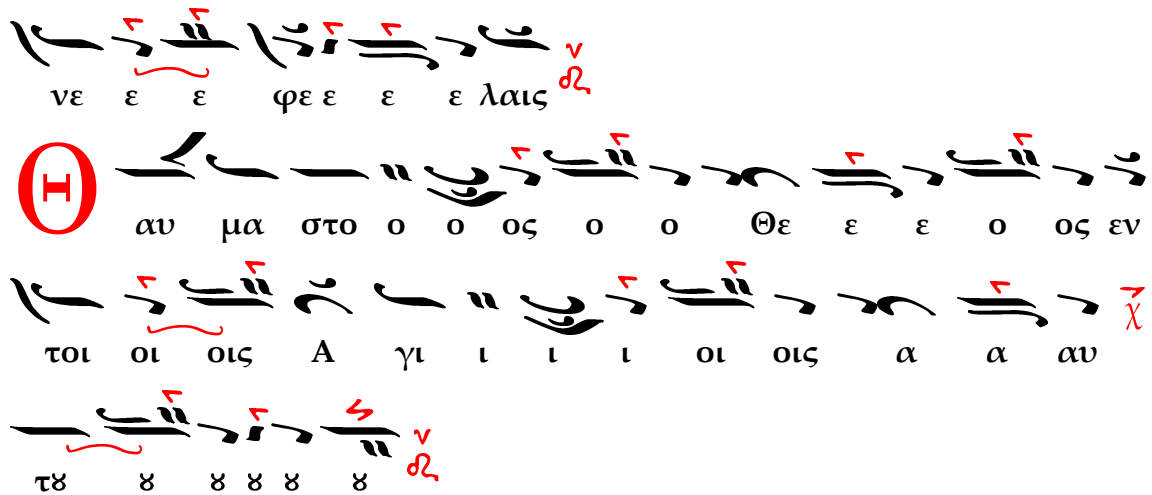
Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. (ξζ' 36)

Στίχ. α'. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ. (ξζ' 27)

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος πλ δ' Νη ς

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

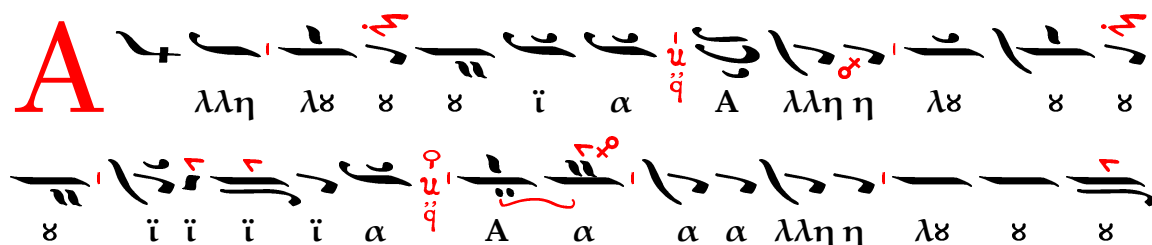
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(γ' 23-29, δ' 1-5).

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιοθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἔσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἑλλήν, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστὲ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς λθ').

Ἦχος 4 Κε δ

Στίχος α'. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι u q

καὶ εἰσήκουσε Δ της δε η σε ω ω ω ως μ8 u q

A λλη λ8 8 8 i α u q A λλη η λ8 8 8

8 i i i i α u q A α α α λλη η λ8 8 8

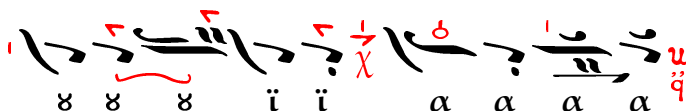

Στίχος β'. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου u q καὶ

κατεύθυνε Δ τα δι α βη μα τα α α α μου u q

A λλη λ8 8 8 i α u q A λλη η λ8 8 8

8 i i i i α u q A α α α λλη η λ8 8 8

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ε' 24-34).

(Ζήτηι τῇ Δευτέρᾳ τῆς ιε' ἑβδομάδος τοῦ Ματθαίου).

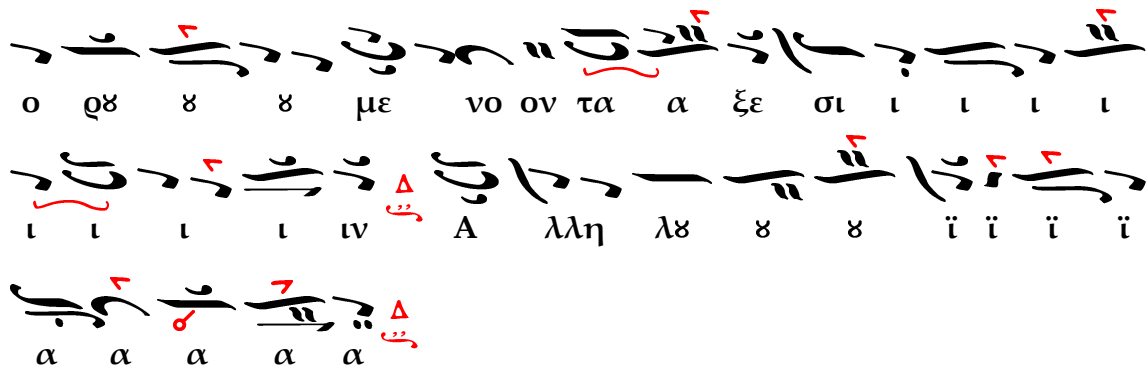
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ρύσει αἵματος ἔτη δώδεκα, καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' αὐτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χειρόν ἐλθοῦσα, ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὅπισθεν ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ ὅτι ἐὰν ἅψωμαι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ, σωθήσομαι. Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγε· τίς μου ἤψατο τῶν ἱματίων; καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·

ἤχος ἰὺ Δι σφ

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἤχος Δι-Θ.

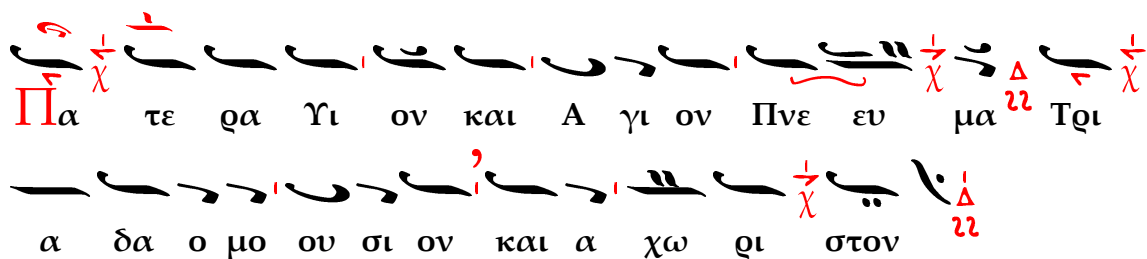
39

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι
 ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α λα α α
 α α α α α α α α α α α α Τρι α α
 α α δι ι το ον τρι ι σα α α α
 γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ο ον
 προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α
 δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α α
 αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α
 πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε
 ρι ι ι μνα α α α α α α α α αν
Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε
 ε ε ε ε α
Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ
 πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε
 λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

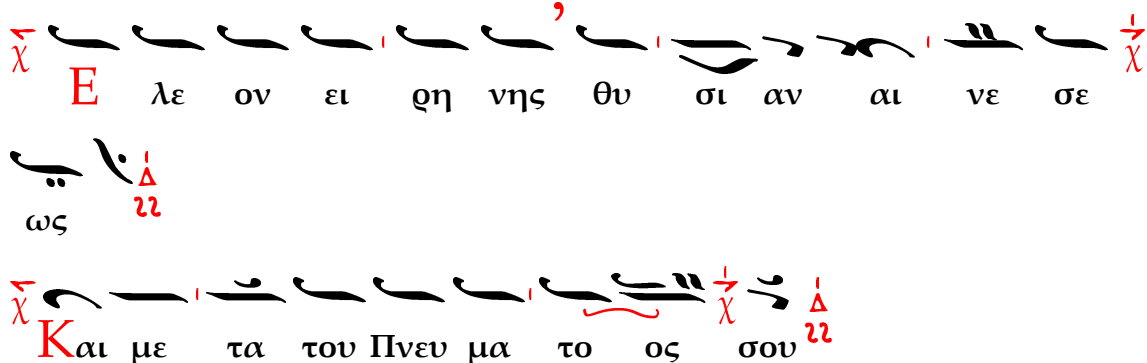
Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ' Δι' ς

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις

Α μη η ην

Α μη η η ην

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ήχος Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο
ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των
Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι
ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε
ε ε κου ου ου ου ου σαν την ον τω ω ως
Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο
με ε ε ε εν

Ἡχος Βαρύς $\overline{\alpha\upsilon}$ Ζω

E ^{Zω} ις μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο συ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ ει ει εις μνη η μο ο ο

συ υ νο ο ον αι ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω αι αι

αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω αι

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω νι ι ι

ι ι ι αι αι ω ω ω ω ω ω νι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε σται αι αι ε σται αι δι ι ι ι ι ι ι

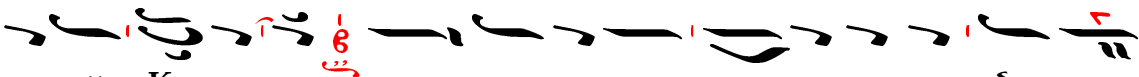
ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι

χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι

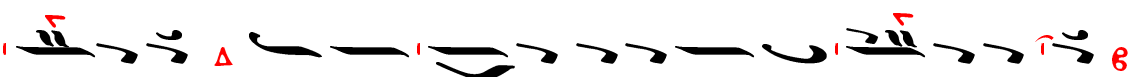
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ε

ε σται αι δι ι ι ι ι ι ι ι και αι αι αι

 ως σὺ Κυ ρι ε ο πῶς ἀ νυ μνη σῶμεν τὴν δο ο

 ξαν σὺ ο τι η ξι ῶσας η μας των α

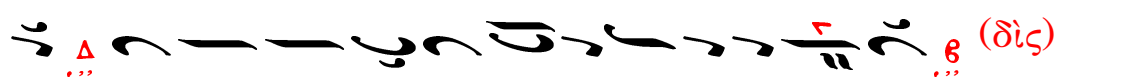
 γι ὧν σὺ με τας χεῖν μυ στη ρι ι ι ι ὧν τη ρη σον

 η μας ἐν τῷ σῶ ἀ γι ἀ σμῶ ῳ ο λην τὴν η

 με ε ραν με λε των τας τὴν δι και ο συ υ νην σὺ

 Α λλη λῃ ἰ ἀ Α λλη λῃ ἰ ἀ Α λλη

 λῃ ἰ ἀ ἀ ἀ

Ἦχος Δι

 Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ὃ ευ λο γη με

 νον ἀ πο τῶ νυν και ε ὡς τῶ αι ῳ ῳ νος (δὲς)

 Τ ο ο νο μα Κυ ρι ὃ ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ον ἀ πο τῶ νυν και ε ὡς

 τῶ αι ῳ ῳ νο ο ος